

Brussel, 25 juni 2024

Ter attentie van:

Mevrouw Zuhail Demir
Vlaams minister van Omgeving
Koning Albert II-laan 7,
1210 - Sint-Joost-ten-Node

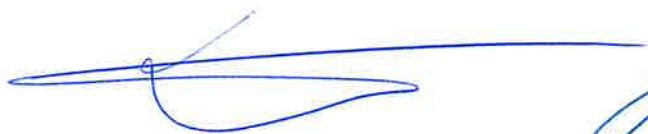
Betreft: VVP-advies inzake het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage.

Geachte mevrouw de Minister,

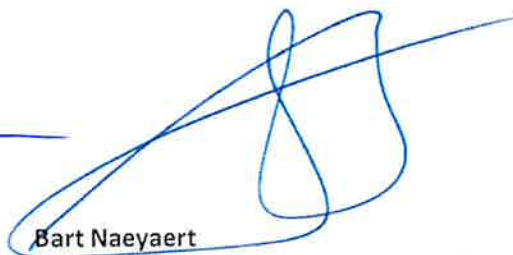
De VVP verleende reeds haar advies in het kader van de vereenvoudiging en modernisering van het MER-decreet. De VVP apprecieert het dat wij opnieuw om advies gevraagd worden in het kader van het voorontwerp van besluit aangaande de MER-rapportage. In bijlage onderaan dit schrijven gaan wij dieper in op een aantal zaken.

De VVP ziet een verschuiving van de taken richting de lokale overheden. Deze decentralisatie kunnen wij alleen maar toejuichen. Het is met name in zowel het decreet als het besluit duidelijk dat veel taken die vroeger door de Vlaamse overheid uitgevoerd werden, nu door de provinciale en lokale overheden uitgevoerd moeten worden. Dit betekent een extra werklast (zowel inhoudelijk als administratief) en een waarschijnlijke nood aan extra aanwervingen. Echter maakt de nota aan de Vlaamse regering geen melding van de impact op de provinciale (en lokale) besturen qua personeel en budget. Het lijkt ons aangewezen om dit te vermelden in de nota aan de Vlaamse Regering.

Met de meeste hoogachting,

Anton De Ryckere
Algemeen directeur
Vereniging Vlaamse Provincies

Bart Naeyaert
Gedeputeerde provincie West-Vlaanderen
Voorzitter VVP-beleidscommissie Ruimtelijke Planning en Vergunningen

Gedetailleerde opmerkingen

In de nota aan de Vlaamse regering staat voor de lokale overheden het volgende aangegeven:

Er is geen werving van extra personeel bij de lokale en provinciale besturen en bijgevolg geen raming van de meerkosten voor werving noodzakelijk.

Het is in zowel het decreet als het besluit duidelijk dat veel taken die vroeger door de Vlaamse overheid uitgevoerd werden, nu door de provinciale en lokale overheden uitgevoerd moeten worden. Dit betekent zeker en vast een extra werklust (zowel inhoudelijk als administratief) en misschien ook de nood voor extra aanwervingen. Het is dus niet correct om uit te gaan van bovenstaande stelling uit de nota.

➤ Artikel 29

Als de aanvraag door de bevoegde overheid zelf wordt ingediend, verricht ze niet zelf de taken, vermeld in het eerste lid.

Betekent dit dat een overheid voor eigen vragen niet zelf de screening mag uitvoeren? Wie moet dit dan wel doen? Dit druist ook in tegen de tekst in het MER-decreet. Volgens artikel 32 van het decreet kan diezelfde overheid wel een screening verrichten mits voldoende scheiding van conflicterende functies binnen de organisatie van de administratieve bevoegdheden.

➤ Artikel 31

Bij de beslissing, vermeld in het eerste lid, houdt de bevoegde overheid, als dat relevant is, rekening met de resultaten van de voorafgaande controles die zijn verricht, of met de beoordelingen van de effecten op het milieu die zijn gemaakt met toepassing van titel IV van het decreet of met toepassing van andere gewestelijke of federale regelgeving.

Wat zijn voorafgaande controles?

➤ Artikel 32

Als de bevoegde overheid beslist dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld, verklaart ze de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp en wordt de procedure stopgezet.

Bij de modulaire omgevingsvergunning kan een vergunningsaanvraag niet meer onvolledig verklaard worden. Bovenstaande is dus niet meer mogelijk.

➤ Artikel 33

De bevoegde overheid zorgt ervoor dat de beslissing over screening raadpleegbaar is door het publiek gedurende een termijn van minstens dertig dagen. Als de regelgeving van de vergunningsprocedure in kwestie in de organisatie van een openbaar onderzoek voorziet, kan de bevoegde overheid de beslissing over de screening, vermeld in artikel 31, tijdens dat openbaar onderzoek ter inzage leggen.

Het volgende artikel zal voor veel problemen zorgen in de praktijk. Een screening is frequent nodig, ook in veel procedures waarin er geen openbaar onderzoek nodig is (in de vergunningsprocedure). Wat is de meerwaarde van dit nu steeds openbaar te moeten maken? Momenteel wordt dit ook niet gedaan bij de screenings, vanwaar komt deze beslissing die zeer veel extra administratie teweeg brengt? Moeten er reacties gegeven kunnen worden? Wat moet er dan gebeuren met deze reacties?

➤ **Artikel 47 en verder**

In artikel 47 wordt het openbaar onderzoek in detail opgenomen. In de wetgeving van de omgevingsvergunning zelf zit echter de hele procedure van het openbaar onderzoek reeds vervat. Waarom wordt het hier dan ook opgenomen? Dit kan enkel leiden tot verschillen in de verschillende wetgevingen en daardoor problemen veroorzaken. Ook verdere artikels (bv artikel 49) die over het openbaar onderzoek gaan, kunnen best gewoon afgestemd worden (een verwijzing naar) de wetgeving van de omgevingsvergunning.

De zin *'Het openbaar onderzoek wordt aangekondigd uiterlijk tien dagen voor de aanvang ervan.'* Is ook niet duidelijk.

➤ **Artikel 51**

Artikel 51 gaat in op het e-loket. De vergunningsaanvragen verlopen via het Vlaams omgevingsloket. Het kan volgens de provincies toch niet de bedoeling zijn om ook nog een extra alternatief e-loket voor het MER te maken? Dit zou administratief zeker geen vereenvoudiging zijn.

Dit wil zeggen dat de bevoegde overheden ook nog bijkomende administratie voor de MER's via een extra loket moeten doen?

§2 lijkt te suggereren dat er zelfs een extra actie nodig is om de adviezen aan het Vlaams expertisecentrum te bezorgen.

Ook hier is het logisch dat dit allemaal via het bestaande Vlaams omgevingsloket gebeurt, waar het expertisecentrum toegang tot krijgt.

De adviesinstanties voor een MER en voor een omgevingsvergunning zijn niet gelijk, ook de adviestermijnen voor instanties die bij beide voorkomen verschillen dan voor het MER en voor de vergunningsaanvraag op zich. Zo blijft een dubbele adviesvraag nodig.

Kan dit niet beter op elkaar afgestemd worden?

Het 'e-loket' komt ook voor in andere artikels (bv artikel 54). Dit is verwarrend.

Het kan niet de bedoeling zijn om twee loketten naast elkaar te laten lopen, en de bevoegde overheid in twee loketten alle taken te laten doen.

Artikel 52

Wat is de meerwaarde van §2 bij het artikel 52? Het dossier is reeds ter advies doorgestuurd. Waarom nog eens een tweede keer?

§5 lijkt dan weer dat er een **parallel traject** wordt gecreëerd met de vergunningsaanvraag op zich, dit kan niet de bedoeling zijn.

Artikel 55 en 56

Waarom werden artikel 55 en artikel 56 toegevoegd?

De bekendmaking van de vergunningsaanvraag (waar het MER bij in zit) is reeds geregeld, waardoor gemakkelijk verwezen kan worden naar de wetgeving van de omgevingsvergunning om geen verschillen te creëren in de toekomst. Een bekendmaking een dag na de beslissing is ook praktisch niet mogelijk.

Bijlagen

- Alle projecten die vroeger een ontheffing nodig hadden, zijn verschoven naar bijlage 2 (nu screening). Er wordt dus zeer zwaar extra druk gelegd op screenings. Voor een aantal rubrieken is de nieuwe bijlage 2 ook opvallend meer uitgebreid dan bijlage II van de Europese project-MER-richtlijn. Er worden zeer veel projecten screeningsplichtig.

De werklast bij lokale overheden zal zeer sterk vergroot worden, zowel administratief (taken overnemen) als inhoudelijk (veel meer screenings).

- Bijlage 1 wordt uitgebreid met rubriek 28: "permanente race- en testbanen voor gemotoriseerde voertuigen". Opmerkelijk: Dezelfde rubriek wordt ook behouden in bijlage 2 als rubriek 11a (vergeten te verwijderen?).